

## [Brorsen.]

Mindretal — kan forlange noget lignende. Jeg synes, det kunde have nogen Betydning, naar Mindretallet maaske er henimod Halvdelen af Tingets Medlemmer, at det da ogsaa fik visse Beføjelser til at kræve Forslag, som det har fremsat paa Rigsdagen, behandlet, inden Rigsdagen slutter.

Angaaende Ændringsforslag Nr. 40 til § 54 skriver Flertallet i Betænkningen, at man vil gaa i Retning af at indføre Spørgetimer. Det kan jeg ikke indvende noget imod, da jeg netop hører til dem, der har ment, at det vilde være rigtigt at gøre et Forsøg med Spørgetimer — noget i Retning af det, man har i det engelske Parlament.

Jeg skal slutte med at anbefale, at man stemmer for det Ændringsforslag, som Venstre har stillet, og at man undlader at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag. For saa vidt man kunde være gaaet ind paa vore Hovedkrav, vilde vi gerne have forhandlet om de enkelte Paragraffer, men jeg har ikke sporet noget i Retning af, at man vilde forhandle om vore Hovedkrav, og derfor blev der ikke Mulighed for nogen Forhandling.

Som jeg begyndte med at udtale, kunde efter vor Opfattelse Grundlovsændringen udmærket have ventet en Tid endnu. Naar man nemlig har opnaaet, og det har vi jo, at faa gennemført lige Ret for alle hæderlige Mænd og Kvinder, er det Nonsens at tale om Grundlovskamp. Der kan ingen Grundlovskamp blive, naar alle har samme Rettigheder, og jeg mener, at den politiske Situation nu forplumres ved, at Grundloven drages ind i Debatten.

Men som Forholdene i det hele har formet sig, maa man regne med, at Grundlovsforslaget bliver vedtaget. Der bliver, saa vidt jeg kan skønne, fem Partier, der gaar ind for Forslaget, de tre Forligspartier, Retsforbundet og Kommunisterne. Altsaa, fem Partier med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen paa Fløjene, og stillet over for en saadan Falanks er vi naturligvis klar over, at det i alt Fald bliver vedtaget her paa Rigsdagen. Hvorledes det saa gaar, naar det naar ud til Folkeafstemning, er en helt anden Sag, og jeg for mit Vedkommende er fast overbevist om, at det Forslag, vi har stillet, i det store og hele — der kan naturligvis være Enkeltheder, som man synes mere eller mindre godt om — har Tilslutning ikke alene inden for Venstres Rækker, men langt derudover, og skal vi endelig tale Grundlov nu ved det forestaaende Valg, skal vi nok møde de Herrer

og Damer fra anden Side og skal vide at hævde Venstres Standpunkt.

**Christmas Møller:** Af den Betænkning og af de Ændringsforslag, som foreligger til Behandling i Dag, fremgaar det, at der maaske hos visse Partier har været Uenighed om, hvorvidt man skulde tage Stilling til Forfatningsspørgsmaalet nu, idet nogle har ment, at det var bedre at vente dermed. Dertil skal jeg ikke sige andet, end at Ministeriet efter Folketings- og Landstingsvalgene 1935 og 1936 simpelt hen var nødt til at rejse Spørgsmaalet og at føre det frem til en Afgørelse. Hvorledes havde ellers de Partiers Tale været, der i Dag siger, at vi skulde beskæftige os med noget andet, hvis ikke Regeringen var kommet med Forfatningsforslaget?

Men der er een Ting, der staar fuldkommen fast, nemlig at der ingen er, der holder paa den gældende Grundlov. Det gør Partiet Venstre ikke, og det gør andre Mindretal ikke, og saa vidt jeg ved, løfter der sig heller ikke i Offentligheden en eneste Røst for, at vi skulde holde paa den nugældende Grundlov uden Ændringer. Derfor bliver Stillingen den, at man har at træffe et Valg mellem den nuværende Grundlov og den nye Grundlov. Den gamle Grundlov er forladt af alle inden for alle Partier. Det Spørgsmaal, der da foreligger her ved anden Behandling, er, hvorledes den nye Grundlov skal formes, naar der, som jeg siger, praktisk taget er Enighed om, at en ny Grundlov maa til.

Det vil ikke være nødvendigt for mig som Deltager i Flertallet at gennemgaa den Række af Ændringsforslag, som er stillet, paa samme indholdsrige og indgaaende Maade, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, Udvalgets og Flertallets Ordfører, gjorde det, ikke blot fordi det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ogsaa er min Ordfører, naar han er Flertallets, men ogsaa, fordi det ærede Medlem udførte sit Hverv — og Flertalsbetænkningen, som jo i ganske særlig Grad er det ærede Medlems Værk — paa en Maade, som jeg gerne vil have Lov til at anerkende som en overmaade smuk og god Maade at løse den stillede Opgave paa, og jeg kan derfor med Hensyn til en lang Række af Enkeltheder henholde mig til, hvad Udvalgets og Flertallets Ordfører har sagt. Det vil derfor kun være rimeligt for mig at gennemgaa enkelte Punkter, som der er særlig Grund til for os at fremhæve, og derefter at gøre nogle mere afsluttende almindelige Bemærkninger.

Jeg kan saa meget desto stærkere an-